

24. 4. 2017

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kdy jsou splatné faktury u „objednávek, kde není splatnost“?

Moderní obchodní právo funguje u nás už v podstatě 30 let. Stále se ovšem objevují mnohamilionové kontrakty, kde nejsou vymezena všechna práva a povinnosti, a proto se musíme při řešení smluvních sporů vracet k základům, které jsou upraveny přímo v zákoně. Často se tedy stává, že se musí řešit splatnost faktury, jejíž splatnost ve smlouvě vůbec uvedena není.

DOHNAL PERTOT SLANINA

advokátní kancelář

Klasická představa podnikatelů je taková, že faktura je splatná do třiceti dnů. Jedná se o hospodářské chápání závazku, který spočívá v tom, že dodané zboží (nebo službu) podnikatel nejdříve dále „přeprodá“ a teprve poté uhradí zboží původnímu dodavateli. Tedy o tzv. dodavatelský úvěr. V podnikatelské veřejnosti je třicetidenní splatnost zakotvena stejně jako mylná domněnka o tom, že pokud je ve smlouvě cena vyjádřena čísly a slovy, platí údaj vyjádřený slovy.[1]

Českým smluvním „mailovým éterem“ se toulají objednávky a poptávky, kde se leckdy zapomíná na vedlejší smluvní náležitosti, jako je např. právě splatnost. S třicetidenní splatností se tak nějak automaticky počítá. To samozřejmě neplatnost smluvního vztahu samozřejmě nezpůsobuje.[2]

V případech, že ve smlouvě není uvedeno datum splatnosti (a není tomu např. ani v rámcové smlouvě, či obchodních podmínkách), nastupuje logicky zákon. Ačkoli by se zdálo jasné, jak to se splatností je, velmi často se objevují chyby. Právníkovi, který nebyl zasažen pozdějšími novelami obchodního zákoníku,[3] vytane na mysl, že pokud není splatnost ve smlouvě uvedena, hradí se na výzvu (§ 340 obchodního zákoníku, či nyní § 1958 občanského zákoníku). Tedy bez zbytečného odkladu. Zde ovšem zákon výjimečně vychází podnikatelské praxi naproti.

Občanský zákoník říká, že neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu. Tím ale nekončí.

Důležité je totiž pamatovat na § 1963 občanského zákoníku, který platí pro podnikatele. Ten zakotvuje právě třiceti denní splatnost a obecná úprava se tedy neuplatní. Je-li obsahem vzájemného závazku podnikatelů povinnost dodat zboží nebo službu za úplatu, je cena splatná, aniž je zapotřebí výzvy k placení:

- do třiceti dnů ode dne, kdy byla dlužníku doručena faktura nebo jiná výzva podobné povahy,
- anebo ode dne obdržení zboží nebo služby, podle toho, který z těchto dnů nastal později.

Výše zmíněná ustanovení představují implementaci směrnice 2011/7/EU o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (dále též jen „směrnice“) do českého práva. O podrobnostech se lze už ovšem dočíst jinde.[4] Neplatí tedy automaticky vždy, že pokud není uvedena splatnost, je cena splatná na výzvu.

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D.,
advokát

[DOHNAL PERTOT SLANINA, advokátní kancelář, v.o.s.](#)
OLOMOUC | PRAHA | HRADEC KRÁLOVÉ | LETOHRAD

Palackého 75/21
779 00 Olomouc

Prvního pluku 347/12a
186 00 Praha 8

Komenského 266/3
500 03 Hradec Králové

Václavské náměstí 76
561 51 Letohrad

Tel.: +420 587 407 086
e-mail: info@akdps.cz

[1] Tato mýlka plyne samozřejmě z čl. čl. I. § 6. Zákona směnečného a šekového, kde se uvádí, že je-li směnečná suma udána jak slovy, tak čísla a neshodují-li se tyto údaje, platí suma vyjádřená slovy.

[2] K výše zmíněnému se vyjádřil i Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 26. 7. 2007 sp. zn. 33 Odo 720/2005, kdy konstatoval, že „dohoda o prodloužení lhůty splatnosti je změnou vedlejšího ujednání v kupní smlouvě a jako taková není smlouvou o převodu nemovitosti, která by vyžadovala formální náležitosti podle § 46 odst. 2 obč. zák.“

[3] 179/2013 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[4] (ŠILHÁN, Josef. § 1963 [Splatnost ceny v obchodních transakcích]. In: HULMÁK, Milan, PETROV, Jan, LAVICKÝ, Petr, DVOŘÁK, Bohumil, ŠILHÁN, Josef, DÁVID, Radovan, RICHTER, Tomáš, LASÁK, Jan. Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054). 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 1025. ISBN 978-80-7400-535-0.)

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)